

PROJEKT NR B 1.9

Oscylator harmoniczny i anharmoniczny.

Rozważamy jednowymiarowy potencjał o postaci: $V(x) = \frac{kx^2}{2} \left(1 - \frac{2}{3} \alpha x \right)$ (1)

gdzie drugi człon w nawiasie traktujemy jako nieliniowe zaburzenie (dla $\alpha x \ll 1$ otrzymujemy potencjał oscylatora harmonicznego).

Korzystając z drugiego prawa dynamiki Newtona otrzymujemy równanie ruchu:

$$F_s = -\frac{dV(x)}{dx} = -kx(1 - \alpha x) = m \frac{d^2 x}{dt^2} \quad (2)$$

Dla przypadku szczególnego ($\alpha=0$) rozwiązaniem jest:

$$x(t) = A \cos(\omega_0 t + \phi) \quad (3)$$

$$\omega_0 = \sqrt{\frac{k}{m}} \quad (4)$$

Energia całkowita oscylatora jest równa sumie energii kinetycznej i potencjalnej:

$$E_0 = E_k + E_p = \frac{m \left(\frac{dx}{dt} \right)^2}{2} + V(x) = const \quad (6)$$

Należy wykonać:

1. Napisać program rozwiązujący równanie ruchu (2) metodą Rungego-Kutty 4 rzędu.
2. Dla przypadku $\alpha = 0$ sprawdzić czy:
 - a) rozwiązanie jest zgodne z rozwiązaniem analitycznym
 - b) częstość drgań ω jest niezależna od amplitudy A
 - c) dla dowolnej chwili t suma energii potencjalnej i kinetycznej jest równa energii początkowej układu (kilkanaście do kilkudziesięciu okresów) – wykres
 - d) punkt c powtórzyć stosując metodę RK 2 rzędu – porównanie wyników
3. Zwiększając sukcesywnie od zera wartość parametru α sprawdzić czy:
 - a) od pewnej wartości tego parametru częstość drgań układu zacznie zależeć od amplitudy – narysować wykres ilustrujący zależność rzeczywistej częstości układu w funkcji amplitudy
 - b) dla pewnej wartości parametru α zbadać czy okres drgań zależy od energii układu

Literatura:

1. J.M. Thijssen “Computational Physics”